

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/5/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116205263
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8116205263.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Martina Barana a JUDr. Andreja Radomského v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: G. S., A.. XX.XX.XXXX, W. U. XXXX/X, XXX XX F.- A. Š., o zaplatenie 5.638,34 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 24.09.2019, č. k. 13C/88/2016-170, takto jednohlasne

rozhodol:

- I. Potvrďuje rozsudok.
- II. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom, rozhodol, cit.:

„Žalovaný je povinný splniť povinnosť - zaplatiť žalobcovi sumu 5.855,14 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.847,78 eur od 22.12.2015 do zaplatenia, uloženú mu rozsudkom č.k. 13C/88/2016-29 zo dňa 23.06.2016 - v mesačných splátkach po 100,- eur mesačne počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku vždy do 28. dňa toho -ktorého mesiaca až do úplného zaplatenia dlhu pod stratou výhody splátok tak, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Žalobca má nárok voči žalovanému na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, okrem trov konania spojených s odvolaním žalobcu, za ktoré mu náhrada nepatrí, a to vo výške, o ktorej rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

2. Svoje rozhodnutie súd okrem iného odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu nezaplatenú istinu 5.638,34 eur, nezaplatené poplatky za poistenie 4,58 eur, úrok 209,44 eur, úroky z omeškania 2,78 eur, úrok 13,90 % ročne z nezaplatenej istiny vo výške 5.638,34 eur od 22.12.2015 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatenej istiny 5.638,34 eur a nezaplatených úrokov 209,44 eur od 22.12.2015 do zaplatenia a nahradiť trovy konania - súdny poplatok vo výške 338,- eur. Súd vo veci prvýkrát rozhodol rozsudkom č.k. 13C/88/2016-29 zo dňa 23.6.2016 tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 5.855,14 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.847,78 Eur od 22.12.2015 do zaplatenia, nahradiť mu trovy konania vo výške 338,- Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Na základe odvolania žalobcu aj žalovaného, rozhodol Krajský súd v Prešove rozsudkom č.k. 3Co/100/2017-67 tak, že napadnutý rozsudok vo výroku

o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti potvrdil, vo výroku o splatnosti istiny a vo výroku o trovách konania rozsudok zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Po právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a po vybavení dovolania (Najvyšší súd SR odmietol dovolanie žalobcu uznesením z 29. 04. 2019, č. k. 4Cdo/52/2018-107), súd žalovaného vyzval, aby v zmysle uznesenia odvolacieho súdu doplnil skutkové tvrdenia o jeho finančnej situácii, zárobkových a majetkových pomeroch a zároveň predložil dôkazy na ich preukázanie. Na základe výzvy súdu žalovaný predložil potvrdenie preukazujúce, že jeho dcéra je študentkou strednej školy, potvrdenie o výške príjmu manželky s čistou priemernou mesačnou mzdou 689,51 eur, ďalej predložil svoje daňové priznanie z 19.3.2019, podľa ktorého mal daňovú povinnosť vo výške 233,06 eur, kópiu dokladov SIPO u úhradách spojených s bývaním, oznámenie Slovenskej sporiteľne, a.s. o zmene podmienok úveru žalovaného s výškou splátky 315,47 eur, a 3 rozhodnutia súdov z iných konaní, podľa ktorých bol buď on sám alebo jeho manželka zaviazaní na úhradu (2 x) spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. dlžnej sumy vo výške 2.575,35 eur s príslušenstvom a dlžnej sumy vo výške 2.661,35 eur s príslušenstvom, a (1 x) tiež spoločnosti Prima banka Slovensko, a.s. (teda tomu istému subjektu, ktorý vystupuje ako žalobca aj v tomto konaní) dlžnú sumu vo výške 5.564,75 eur s príslušenstvom, a to vo všetkých týchto prípadoch (vždy) v mesačných splátkach po 50 eur. Následne žalovaný ešte doplnil, že sú štvorčlenná rodina, dcéra je nepľnoletá a s manželkou vlastní rodinný dom a pozemok. Žalovaný ako SZČO má zdravotné problémy, pre ktoré ho nedávno doviezla sanitka domov zo zahraničia, a vzhľadom na to nie stále a pravidelne má prácu. Doplnil, že na označené nehnuteľnosti je v súčasnej dobe vedená exekúcia. Žalobca v písomnom vyjadrení k podaniu žalovaného vyjadril súhlas s priznaním plnenia v splátkach za podmienky, že žalovaný uhradí celú pohľadávku do 12 mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Žalovaný písomným podaním zo dňa 6.9.2019 oznámil, že bez ohrozenia zabezpečenia základných potrieb rodiny je schopný dlh splácať v splátkach po 100 eur mesačne, a predložil lekárske správy o svojom zdravotnom stave. Na prejednanie veci bolo nariadené pojednávanie, na ktoré sa strany sporu nedostavili, svoju neúčasť ospravedlnili, súhlasili s prejednaním a rozhodnutím veci v ich neprítomnosti, preto súd vec prejednal v ich neprítomnosti, prihliadol pritom na obsah spisu a vykonané dôkazy (doručené a protistranou nespochybnené listiny podľa § 204 CSP).

3. S poukazom na ust. § 150 ods. 2, § 204, § 232 ods. 3 CSP, súd prvej inštancie právne uzavrel, že predmetom konania zostalo už len rozhodnutie o splatnosti istiny a rozhodnutie o trovách konania. Pokiaľ ide o skutkový stav, všetky listiny a vyjadrenia predložené žalovaným súd v rámci prípravy pojednávania doručil žalobcovi, ktorý ich obsah žiadnym spôsobom nespochybnil, a preto v rámci zisteného skutkového stavu z ich obsahu vychádzal aj súd v zhode s tým tak, ako bol tento ich obsah opísaný vyššie. Žalovaný a jeho manželka splácajú viacero úverov, pričom situácia a pomery žalovaného sú také, že bez ohrozenia zabezpečenia základných potrieb jeho rodiny mu umožňujú zaplatiť dlh v splátkach vo výške 100 eur. Toto v konaní spochybnené nebolo, a súd z toho vychádzal. O splnení dlhu v splátkach súd rozhodol za použitia ust. § 232 ods. 3 CSP na základe dodatočnej žiadosti žalovaného, ako aj s prihliadnutím na celkovú výšku dlhu, ktorý niekoľkonásobne presahuje minimálnu mzdu, situáciu žalovaného a vychádzajúc aj z pôvodne dohodnutej dlhšej doby splatnosti i priznaného úročenia dlhu až do jeho zaplatenia (úrokom z omeškania), keď podľa zisteného skutkového stavu a názoru súdu plnenie v splátkach zároveň nezasiahne neprímerane do majetkovej sféry žalobcu, a zachovanie priebežnej platobnej schopnosti žalovaného, oproti exekúcii a hrozbe jeho bankrotu, by malo byť aj v záujme jeho veriteľov. Súd preto umožnil žalovanému vykonať uložené peňažné plnenie v súlade s jeho možnosťami v mesačných splátkach po 100 eur mesačne odo dňa nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku, a to pri súčasnej snahe o zabezpečenie finančnej disciplíny žalovaného, zároveň so stanovením podmienky riadneho plnenia splátok pod stratou výhody splátok.

4. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP.

5. Proti tomuto rozsudku v časti o povolenie zaplatiť dlh v splátkach po 100 eur mesačne, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Uviedol, že oprávnenie súdu priznať plnenie v splátkach je výnimočné oprávnenie a každá takáto výnimka sa považuje za osobitnú výhodu dlžníka, ktorá však nesmie neprímerane zasahovať do právoplatne priznaných práv veriteľa. Ten má vždy zaručené právo na uspokojenie priznaných nárokov v narušených súkromnoprávných vzťahoch. Uvedená výhoda povinného musí byť podložená zistením všetkých potrebných skutočností, ktoré by presvedčivo zdôvodnilo záver súdu, že vzhľadom na povahu prejednáwanej veci je vhodné určiť, že peňažné plnenie možno uskutočniť v splátkach. Žalobca poukazuje na skutočnosť, že priznaním splátok vo výške 100

eur mesačne bude splácanie záväzku trvať neprimerane dlho, len v časti istiny viac ako 4,5 roka, čo poškodí žalobcu, ale aj samotného žalovaného, ktorému bude narastať príslušenstvo. Žalobca má za to, že výška splátky je neadekvátna výške žalovanej pohľadávky, pretože lehota na splatenie pohľadávky sa predĺžila do takej miery, že sa tým poprel samotný účel súdneho konania, ktorého účelom má byť odstránenie právnej neistoty. Výhoda poskytnutá žalovanému je neprimeranou oproti nevýhodnosti postavenie žalobcu a porušuje rovnosť účastníkov konania v občianskoprávných vzťahoch. Žalovaný mal možnosť prejaviť svoju snahu a záujem dlh uhrádzať a tým preukázať, že mohol priebežne peňažný dlh splácať aspoň vo výške, ktorá by bola primeraná jeho finančným možnostiam. Žalovaný počas celého súdneho konania uskutočňoval iba veľmi nízke úhrady. Žalobca má za to, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil a zaviazal žalovaného uhradiť celý dlh v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň žiadal žalobcovi priznať náhradu trov odvolacieho konania.

6. Žalovaný sa k podanému odvolaniu žalobcu nevyjadril.

7. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 CSP), preskúmal rozhodnutie v jeho napadnutej časti ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

8. Odvolací súd vo vzťahu k odôvodneniu napadnutého výroku rozsudku súdu prvej inštancie uvádza, že sa s ním v celom rozsahu stotožňuje. Poukazuje na správne rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu, aj čo sa týka právnej kvalifikácie. Preto s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP, keďže sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a nižšie uvedeným len zdôrazňuje správnosť napadnutého rozhodnutia.

9. Súd prvej inštancie vo veci v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

10. Hľadiskami pre úvahu odvolacieho súdu, či má žalovanému, ktorému platobnú povinnosť určil, priznať výhodu splátok, bude najmä výška priznaného plnenia, platobná schopnosť žalovaného aj v konaní prejavovaná snaha o plnenie záväzku, možnosť žalobcu domáhať sa plnenia jednotlivých splátok v prípade ich nedodržania a skutočnosť, či by prípadné zdrazenie v plnení súdom ustanovenej povinnosti nedodržiavaním jednotlivých splátok nebolo v riešenom prípade vzhľadom na osobné pomery žalobcu príliš ťaživé (R 117/1967).

11. Žalovaný v konaní jednoznačne preukázal svoje nepriaznivé osobné, majetkové i zárobkové pomery, keď z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu žalovaný nemôže riadne vykonávať svoju prácu v zamestnaní. Predložil súdu potvrdenie o tom, že jeho dcéra je študentkou strednej školy, potvrdenie o výške príjmu manželky s čistou priemernou mesačnou mzdou 689,51 eur, predložil svoje daňové priznanie z 19.3.2019, podľa ktorého mal daňovú povinnosť vo výške 233,06 eur, kópiu dokladov SIPO o úhradách spojených s bývaním, oznámenie Slovenskej sporiteľne, a.s. o zmene podmienok úveru žalovaného s výškou splátky 315,47 eur. Ďalej predložil tri rozhodnutia tunajšieho súdu z iných konaní, podľa ktorých bol buď žalovaný alebo jeho manželka zaviazaní na úhradu dlhu (2x spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s.) vo výške 2.575,35 eur s príslušenstvom a vo výške 2.661,35 eur s príslušenstvom, tiež aj spoločnosti Prima banka Slovensko, a.s. (teda tomu istému subjektu, ktorý vystupuje ako žalobca aj v tomto konaní) vo výške 5.564,75 eur s príslušenstvom. Vo všetkých týchto prípadoch bola žalovanému uložená povinnosť dlh zaplatiť v mesačných splátkach po 50 Eur. Z týchto listinných dôkazov je zrejmé, že žalovaný nie je schopný zaplatiť celú dlžnú sumu naraz.

12. Naproti tomu žalobca je ekonomicky silný podnikajúci subjekt, ktorému povolením mesačných splátok nevznikne žiadna škoda. Povolením splátok bude žalobcovi zaplatená celá dlžná suma priznaná

rozsudkom, len v dlhšom časovom horizonte. Ak by súd nepovolil splátky, v konečnom dôsledku by to pre žalobcu nemalo žiaden význam, keďže majetkové, osobné i zárobné pomery žalovaného mu nedovoľujú splatiť dlžnú sumu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

13. Vychádzajúc z vyššie uvedeného je zrejmé, že súčasný nízky príjem a zdravotné dôvody žalovaného neumožňuje, aby istinu vo výške 5.638,34 eur s prísl. zaplatil jednorazovo. Za takejto situácie súd prvej inštancie správne postupoval, ak žalovanému uložil povinnosť splácať žalobcovi pohľadávku v splátkach po 100 eur mesačne. Zároveň žalobca má možnosť v súlade s ust. § 232 ods. 4 CSP požadovať zaplataenie celej pohľadávky v prípade omeškania žalovaného, čo i len s úhradou jednej splátky.

14. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil, prihliadajúc aj na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd SR sp. zn. II. ÚS 78/05).

15. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, žiadne preukázateľné trovy mu nevznikli a žalobcovi ako procesne neúspešnej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol.

16. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).